

Sygn. akt D/OSD/4/2010

POSTANOWIENIE
Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego
Okręgowej Izby Radców Prawnych
z dnia roku

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych
w składzie:

Jolanta Styszyńska – przewodniczący
Maciej Konwisarz – sędzia referent
Eliza Nahajowska – sędzia

Protokolant:

przy udziale Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego przy Radzie Okręgowej Izby Radców
Prawnych

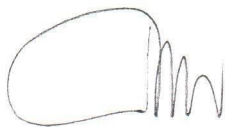
po rozpoznaniu na rozprawie w dniu r. sprawy przeciwko radcy prawnemu
wpisanemu na listę radców prawnych w Okręgowej Izbie Radców
Prawnych obwinionemu o to, że:

- 1) naruszył art. 27 ust. 1 ustawy o radcach prawnych poprzez postępowanie sprzeczne z treścią ślubowania składanego przez radcę prawnego, w szczególności w zakresie przyczyniania się do ochrony i umacniania porządku prawnego Rzeczypospolitej Polskiej,
 - 2) naruszył art. 45 ust. 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego poprzez nie zastosowanie się do uchwał podejmowanych przez organy samorządu radcowskiego,
 - 3) naruszył art. 4 pkt 47, art. 7 ust. 1, art. 8 pkt 44, art. 10 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 18 października 2006 roku o ujawnianiu informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa z lat 1944-1990 oraz treści tych dokumentów oraz art. 4 ustawy z dnia 7 września 2007 roku o zmianie ustawy o ujawnianiu informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa z lat 1944-1990 oraz treści tych dokumentów poprzez nie złożenie oświadczenia lustracyjnego,
- działając w oparciu o 17 § 1 pkt 3 kodeksu postępowania karnego w zw. z art. 74¹ ustawy o radcach prawnych

postanawia:

- 1) Umorzyć postępowanie.
- 2) Kosztami postępowania obciążyć Okręgową Izbę Radców Prawnych

Przewodnicząca OSD

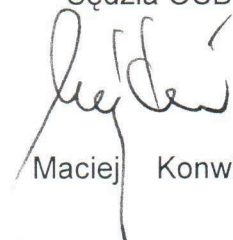
Jolanta Styszyńska

Sędzia OSD

Eliza Nahajowska

Sędzia OSD

Maciej Konwisarz

Za zgodność z oryginałem

SEKRETARZ
Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego

Magdalena Skirmunt

Uzasadnienie

W dniu [REDACTED] r. Dziekan Okręgowej Izby Radców Prawnych w [REDACTED] wniósł o wszczęcie postępowania wyjaśniającego wobec radcy prawnego [REDACTED] ponieważ nie złożył On [REDACTED] o którym mowa w ustawie z dnia 17 października 2006 r. o ujawnianiu informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa z lat 1944-1990 oraz treści tych dokumentów (Dz. U. z 2007 r., Nr 63, poz. 425 z późn. zm.).

Pismem z dnia [REDACTED] r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego przy Radzie Okręgowej Izby Radców Prawnych [REDACTED] wezwała radcę prawnego [REDACTED] do wyjaśnienia na piśmie przyczyn i okoliczności nie złożenia oświadczenia lustracyjnego.

Pismem z dnia [REDACTED] r. radca prawny [REDACTED] wyjaśnił, iż nie złożył oświadczenia lustracyjnego z powodów etycznych, ponieważ obowiązek złożenia oświadczenia lustracyjnego odebrał jako łamanie Jego godności jako człowieka, który przez całe swoje długie życie i uczciwą pracę nie sprzeniewierzył się nikomu w niczym. Oświadczył również, że ma 80 lat i od kilkunastu lat nie wykonuje zawodu. W piśmie tym oświadczył również, aby, jeżeli jest taka konieczność, skreślono Go z listy radców prawnych.

Postanowieniem z dnia [REDACTED] r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego przy Radzie Okręgowej Izby Radców Prawnych [REDACTED] wszczęła dochodzenie a postanowieniem z dnia [REDACTED] r. przedstawiła radcy prawnemu [REDACTED] zarzuty.

W dniu [REDACTED] r. radcy prawnemu [REDACTED] doręczono postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego o postawieniu zarzutów i w tym też dniu radca prawny zapoznał się z aktami sprawy.

Wnioskiem z dnia [REDACTED] r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego przy Okręgowej Izbie Radców Prawnych [REDACTED] wniosła o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego przeciwko radcy prawnemu [REDACTED] zamieszkałemu [REDACTED] wpisanemu na listę radców prawnych prowadzoną przez Okręgową Izbę Radców Prawnych [REDACTED] pod numerem [REDACTED] zarzucając :

- 1) naruszenia art. 27 ust. 1 ustawy o radcach prawnych poprzez postępowanie sprzeczne z treścią ślubowania składanego przez radcę prawnego, w szczególności w zakresie przyczyniania się do ochrony i umacniania porządku prawnego Rzeczypospolitej Polskiej,
- 2) naruszenie art. 45 ust. 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego poprzez nie zastosowanie się do uchwał podejmowanych przez organy samorządu radcowskiego,

- 3) naruszenie art. 4 pkt 47, art. 7 ust. 1, art. 8 pkt 44, art. 10 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 18 października 2006 r. o ujawnianiu informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa z lat 1944-1990 oraz treści tych dokumentów oraz art. 4 ustawy z dnia 7 września 2007 r. o zmianie ustawy o ujawnianiu informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa z lat 1944-1990 oraz treści tych dokumentów poprzez nie złożenie oświadczenia lustracyjnego.

Na rozprawie w dniu 5 maja 2010 roku radca prawny [REDAKTURA] przyznał, że nie złożył [REDAKTURA] oraz podtrzymał swój wniosek o skreślenie Go z listy radców prawnych. Oświadczył również, że ma 81 lat, od 12 lat nie wykonuje zawodu radcy prawnego, nie jest zatrudniony na podstawie umowy o pracę, jak również nie prowadzi działalności gospodarczej oraz nie uiszcza składek radcowskich na samorząd z uwagi na wiek i nie wykonywanie zawodu.

Na tejże rozprawie Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego, po zapoznaniu się z wyjaśnieniami obwinionego wniosła o umorzenie postępowania w stosunku do radcy prawnego [REDAKTURA] na podstawie art. 17 § 1 pkt 3 kodeksu postępowania karnego, w związku ze znikomą społeczną szkodliwością popełnionego przez radcę prawnego czynu.

Rozpoznając niniejszą sprawę Okręgowy Sąd Dyscyplinarny stwierdził, co następuje:

Wniosek Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego okazał się uzasadniony.

Nie budzi wątpliwości, iż radca prawny [REDAKTURA] dopuścił się naruszenia przepisów, wskazanych we wniosku Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego. W świetle zgromadzonego materiału dowodowego oraz oświadczenia radcy prawnego o przyznaniu się do wszystkich zarzucanych mu przewinień, złożonego na rozprawie w dniu [REDAKTURA] roku jest oczywistym, że radca prawny [REDAKTURA] nie złożył w terminie oświadczenia lustracyjnego, do czego był zobowiązany na podstawie art. 56 ust. 1 w zw. z art. 4 pkt 47 ustawy z dnia 18 października 2006 roku o ujawnianiu informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa z lat 1944-1990 oraz treści tych dokumentów. Tym samym, oprócz powyższych przepisów, naruszył wskazane w postanowieniu Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego z dnia [REDAKTURA] roku przepisy art. 27 ust. 1 ustawy o radcach prawnych poprzez postępowanie sprzeczne z treścią składanego przez radcę prawnego ślubowania oraz art. 45 ust. 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego poprzez nie zastosowanie się do uchwał podejmowanych przez organy samorządu radcowskiego, to jest uchwały Nr 31/VII/2008 Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 6 czerwca 2008 roku w sprawie obowiązku złożenia przez radców prawnych oświadczeń lustracyjnych.

Rozpoznając niniejszą sprawę nie można jednakże pominąć wykładni ustawy z dnia 18 października 2006 roku o ujawnianiu informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa z lat 1944-1990 oraz treści tych dokumentów dokonanej przez Trybunał Konstytucyjny w wyroku z dnia [REDAKTOWANE] roku, sygn. [REDAKTOWANE] którą Okręgowy Sąd Dyscyplinarny podziela.

W wyroku tym wskazano, iż celem regulacji prawnej jest odsunięcie od sprawowania władzy osób, co do których nie ma pewności, że będą ją sprawowały zgodnie z zasadami demokracji, ponieważ nie wykazały się one zaangażowaniem na ich rzecz ani wiarą w nie w przeszłości, a obecnie nie są zainteresowane ani nie mają motywacji, aby je sobie przyswoić.

Trybunał wskazał przy tym, że „...pojęcie osoby pełniącej funkcję publiczną jest w przypadku tej ustawy ściśle związane z konstytucyjnym ujęciem prawa z art. 61 ust. 1 Konstytucji, a więc „... nie może budzić wątpliwości, że chodzi tu o osoby, które związane są formalnymi więziami z instytucją publiczną (organem władzy publicznej)...”, dalej Trybunał wywodzi, że, „... Sprawowanie funkcji publicznej wiąże się z realizacją określonych zadań w urzędzie, w ramach struktur władzy publicznej lub na innym stanowisku decyzyjnym w strukturze administracji publicznej, a także w innych instytucjach publicznych. Wskazanie, czy mamy do czynienia z funkcją publiczną, powinno zatem odnosić się do badania, czy określona osoba w ramach instytucji publicznej realizuje w pewnym zakresie nałożone na tę instytucję zadanie publiczne. Chodzi zatem o podmioty, którym przysługuje co najmniej wąski zakres kompetencji decyzyjnej w ramach instytucji publicznej...”. W dalszych wywodach cytowanego wyżej wyroku wskazano „...Konkludując, zdaniem Trybunału Konstytucyjnego należy odróżnić prawnie określony rodzaj i zakres działalności oraz także kompetencje, jak to się dzieje w wypadku "osób pełniących funkcje publiczne", od faktycznego wpływania na zachowania innych ludzi. Ta pierwsza sytuacja dotyczy osób działających z mocy prawa i na jego podstawie, wyraźnie wskazanej w konkretnej ustawie. Tej kategorii, innymi słowy, wolno tylko to, co jest dozwolone konkretnym przepisem ustawy. Druga kategoria obejmuje wszelkie działania, z wyjątkiem tych, które są zakazane. Z punktu widzenia gwarancji prawidłowego funkcjonowania ustroju demokratycznego, inaczej w obu wypadkach przedstawia się możliwość, dopuszczalność i potrzeba zapewnienia autonomii informacyjnej dla przedstawicieli obu grup. W odniesieniu do osób pełniących funkcje publiczne *sensu stricto* wymaganie radykalnej przejrzystości jest nie tylko dozwolone, ale wręcz konieczne; ujawnianie wiedzy o ich przeszłości (a więc poddanie ich lustracji) nie budzi zastrzeżeń konstytucyjnych z punktu widzenia przepisów składających się na obowiązek poszanowania autonomii informacyjnej (art. 47 i art. 51 ust. 2 Konstytucji). Inaczej jest, gdy dana osoba nie pełni funkcji publicznej, gdyż pracuje w jednostce organizacyjnej, której działanie nie jest wypełnianiem tych funkcji, albo - choć pracuje w jednostce wypełniającej funkcje publiczne - w kompetencjach danej osoby nie leży wykonywanie takiej funkcji...”

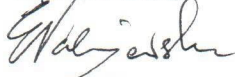
W odniesieniu do radcy prawnego [REDACTED] należy stwierdzić, iż mimo tego, że ustawodawca przyjął, że radca prawny pełni funkcję publiczną, to mając na uwadze przedstawione wyżej stanowisko oraz fakt, że radca prawny [REDACTED] od 12 lat nie wykonuje zawodu radcy prawnego, a mając na uwadze Jego wiek (81 lat) jest wysoce wątpliwym, aby rozpoczął świadczenie pomocy prawnej, a zatem nie realizuje żadnych zadań publicznych. Zasadnie należy więc przyjąć, iż społeczna szkodliwość zarzucanego czynu jest w tym przypadku znikoma, co uzasadnia uwzględnienie wniosku Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego o umorzenie postępowania.

Mając na uwadze powyższe, orzeczono, jak na wstępie.

O kosztach postępowania Sąd rozstrzygnął na podstawie przepisu art. 70⁶ ust. 2 ustawy o radcach prawnych.

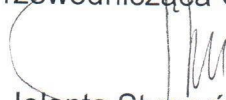
Od niniejszego postanowienia przysługuje stronom odwołanie do Wyższego Sądu Dyscyplinarnego w Warszawie za pośrednictwem tutejszego Sądu w terminie 14 dni od dnia doręczenia odpisu niniejszego postanowienia wraz z uzasadnieniem.

Sędzia OSD

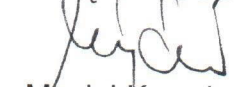
Eliza Nahajowska

Przewodnicząca OSD

Jolanta Styszyńska

Sędzia OSD

Maciej Konwisarz

Za zgodność z oryginałem

SEKRETARZ
Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego

Magdalena Skirmuntt